

زبان‌شناس اران‌نم از زبان‌ها-ایران-در-معرض-نابود-اند

زبان‌شناس اران‌نم از زبان‌ها و وش‌ها زنده ایران را با درجات مختلف در معرض خطر نابود و فراموش دانست.

فرار اخلاق، مدیر روه زبان و وش راج و هشاه زبان‌شناس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ایران، شنبه 2 مارس 2019، به خبرگزاری ارنافت: «آمار 4 در منابع» از جمله اطلس زبان‌ها در خطر سازمان ونسو از شمار و نام زبان‌ها در خطر ایران ارائه شده دقیق نیست. به عنوان مثال در این اطلس تعداد زبان‌ها در «خطر ایران، 25 زبان برآورد شده است اما این فهرست از دید متخصصان فهرست قابل قبول نیست».

و درباره دلال نابود زبان اظهار کرد: «مهم‌ترین کاربرد زبان، برقرار ارتباط بین سخنوران آن زبان است. وقتی زبان این‌ها را از دست بدهد و مردم از آن زبان برای برقرار ارتباط استفاده نمیکنند، به اصطلاح موم این زبان مرده است. در قاس با زبان مرده، زبان زنده وجود دارد 4 همنان سخنو دارند و برای برقرار ارتباط مورد استفاده قرار مرنند. زبان‌ها در خطر هم زبان‌ها هستند 4 هنوز سخنو دارند اما به دلال در خطر انقراض و از دست دادن».

بشتر مناطق ایران، دوزبانه هستند

اخلاق تاد کرد: «در بیشتر مناطق ایران، مردم دوزبانه هستند. عدد زبان بوم خود زبان در 4 معمولاً زبان ملاست فرامرنند و از آن استفاده مینند. در این شرایط ممن است حوزه‌ها کاربرد زبان بوم به مرور م شود و کاربرد زبان در سترش داند. به عبارت در زبان غالب مهم حوزه‌ها کاربرد زبان مغلوب را تصرف مند و زبان مغلوب به حاشه مرود. مسئله در مهاجرت است 4 به طور قطع متواند در اهش کاربرد زبان بوم مؤثر باشد. عامل در «نز 4 در بعض شورها باعث از بین رفتن زبان‌ها بوم مشود، فشارها ساس است».

و درباره عوامل مؤثر در مر زبان فت: «بر اساس اطلاعاته در منابع آمده است تعداد زبان‌ها زنده ایران 76 زبان است. در بین این 76 زبان ز حدود نم از این زبان‌ها با درجه‌ها مختلف در خطر هستند. سازمان ونسو شش درجه برای میزان در خطر بودن زبان در نظر گرفته است و 9 عامل را در این امر مؤثر مداند. از بین این عوامل دو عامل از اهمیت بالا برخوردارند. از آن‌ها تعداد سخنوران زبان است. عامل دوم 4 ونسو از آن به عنوان عامل طلا اد مند، عامل انتقال بین نسل است. عدد و مادر در خانواده این زبان را به فرزندان‌شان منتقل میند 4 خر. ار خانواده، برای مثال به دلال اعتبار بالا زبان در، با فرزندان‌شان به زبان بوم خود حرف نزنند، در ن حالت نسل والدین آخرین سخنوران آن زبان بوم خواهند بود و با مر آن‌ها آن زبان هم از بین مرود».

ان زبان شناس درباره میزان خطر نابود زبانها توضیح داد: «از نظر ونسو، اولین درجه زبان «امن» است. زبان امن زیاد است، انتقال بین نسل دارد و به عنوان در معرض خطر نیست. درجه دوم «آسبندر» است. در درجه آسبندر از نظر انتقال بین نسل بیشتر ودان با آن زبان تلم منند اما کاربرد آن زبان به حوزه‌ها خاص مربوط و محدود میشود. برای مثال فقط در خانه به آن زبان صحبت میشود و در محطها آموزش کاربرد ندارد. درجه سوم، «به طور قطع در خطر» است. ودان زبان مادر را در خانه یاد نمی‌کنند. درجه بعد «به شدت در خطر» است. زیاد در آن درجه قرار مرده فقط در بزرگها و مادر بزرگها به آن صحبت کنند، در و مادرها زبان را بفهمند اما نتوانند به آن صحبت کنند و ودان از آن اصلا استفاده نکنند. بعد بزرگ زبان را مداند. فهمد اما نمیتواند صحبت کند و نسل بعد اصلا به آن نمیرسد. در آن صورت با فوت بزرگ آن زبان از بین میرود. درجه بعد «به طور بحرانی در خطر» در م نامده شده است.

در آن درجه هم سخنان زبان مورد نظر فقط در بزرگها و مادر بزرگها هستند و حتمن است که در و مادر هم آن زبان را متوجه نشوند. در آخر هم زبان «منسوخ» است که سخنان آن باقی نمانده‌اند و در به آن نمیرسد. زبان مندا در خوزستان، زبان رشد در استان فارس و از زبان مزار در هرمزگان «به طور بحرانی در خطر هستند».

و درباره راه‌ها حفظ زبانها مادر و بومیان رد: «ما باید زبان ما داشته باشیم اما برای حفظ و مراقبت از زبانها بومیان، در وهله اول این است که در خانواده‌ها اجازت مرده با فرزندان شان با زبان مادرشان صحبت کنند. راه را که از زبان برتر از زبان در نیست و نباید اجازت بدهیم که زبان ما با زبان بومیان را برد. همه زبانها ارزشمند هستند و هر زبان به زبان در برتر ندارد. راهار در آن است که ودان را در آن زمینه آگاه نم. آموزش و پرورش و رسانه‌ها میتوانند به ودان باموزنده هم تنوعها زیاد موجود در شور ارزشمندند و جز مرث ما هستند و نباید مورد تمسخر و تحقیر قرار بزنند. وقت داد ودان نسبت به آن موضوع عوض شود در برابر در احساس ضعف نمند اگر با زبان بومیان صحبت کنند و تملا برای تفر آن ندارند. همه آن موارد در بحث فرهنگساز خلاصه میشود که ندارم و شها زبانها در معرض خطر نابود قرار بزنند. نته در انه دولت و نهادها مربوط باید برای حفظ زبانها ایران «برنامه ریزند. باید متخصصان در آن مورد نشستها داشته باشند و تمهدات لازم را برای مراقبت از آن سرمایه‌ها بندشند».

ایران از شورها است که دارا زبانها و وشها متنوع است. اما نه از آنها در معرض نابود قرار برفته‌اند. اریه آمار دقق وجود ندارد و تلاش در لان، تاد در قزوين، سنا، در تهران، نطنز، ناندو خوانسار و ز در اصفهان، هورام در اردستان، سوند و رشد در فارس، لارستان در هرمزگان، سو در سستان و بلوستان، وش بهدندان ابر در زد، وفسد در مرز، مندا در خوزستان، خلجدر مرز و آشتاد در مرز از جمله زبانها و وشها اراد در معرض نابود هستند.